

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry v právní věci

žalobkyně: **M. N.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023**
sídlem Na Poříčním Právu 376/1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2021, č. j. X,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích, kontaktního pracoviště v Přelouči (dále jen „*orgán I. stupně*“) ze dne 25. 11. 2020, č. j. X, jímž byl žalobkyni přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (dále jen „*průkaz TP*“), ode dne 1. 9. 2020 do dne 31. 8. 2023. Žalobkyně

s rozhodnutím správních orgánů nesouhlasí, má za to, že jí měl být přiznán nárok na průkaz osoby zvlášť tělesně postižené označený symbolem „ZTP“ (dále jen „*průkaz ZTP*“).

2. V žalobě žalobkyně namítala nesprávné a neodborné vyšetření při jednání Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „*PK MPSV*“). Posudkové hodnocení je v rozporu s nálezy odborných klinických lékařů, podle nichž má nestabilní koleno, může chodit pouze s oporou dvou francouzských holí. Navíc podle lékařské zprávy ze dne 9. 4. 2021 došlo k významnému zhoršení obtíží. PK MPSV také nevzala v úvahu všechny okolnosti jejího zdravotního stavu, zejména uváděné nástupy a výstupy při použití prostředků hromadné dopravy, nemožnost delší chůze bez odpočinku i nutnost dojíždění do zdravotnických zařízení bez možnosti využívat prostředky hromadné dopravy. Omezení schopnosti pohyblivosti žalobkyně je tak na úrovni těžkého funkčního postižení, o čemž svědčí i to, že žalobkyně je zapsána v pořadníku na totální endoprotézu levého kolenního kloubu. Její zdravotní stav lze posoudit jako funkční ztrátu dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce dle bodu 2 písm. c) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Žalovaný pak, namísto toho, aby vzal v potaz závěry odborných klinických lékařů, vyšel ve svém rozhodnutí pouze z neúplného a chybného posudku PK MPSV. PK MPSV naproti tomu vycházela z již prvotního nesprávného zjištění zdravotního stavu posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „*OSSZ Pardubice*“). Závěrem také žalobkyně namítala, že se žalovaná nevypořádala s jejím vyjádřením dle § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), které obsahovalo i stížnost na způsob vyšetření posudkovým lékařem. Žalovaná měla v této věci minimálně požadovat vysvětlení od vedoucího oddělení PK MPSV v Hradci Králové. V závěru rozhodnutí žalované je také chybné označení žalobkyně jako paní „M. N.“. Žalobkyně navrhla, aby soud provedl důkaz srovnávacím posudkem PK MPSV v Praze. Žalobkyně ze shora uvedených důvodů pak závěrem navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil, žalovanému uložil, aby na podkladě revizního posudku PK MPSV znovu rozhodl tak, jak žalobkyně požaduje a rovněž, aby žalovaný uhradil žalobkyni náklady řízení.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal průběh řízení. Posudek PK MPSV, kterým bylo prokázáno, že žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání průkazu TP, zhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s.r.s.
5. Dle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „*zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením*“), „*nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace* v *domácím prostředí* a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.“
6. Podle § 34 odst. 3 téhož zákona, „*nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo*

orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.“

7. Podle bodu 1 písm. c) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., „[z]a podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy: podstatné omezení funkce dolní končetiny.“
8. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně podala dne 11. 9. 2020 žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením. Posudek OSSZ Pardubice platný od 1. 9. 2020 definuje zdravotní postižení žalobkyně tak, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace – jde o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. c) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., (podstatné omezení funkce dolní končetiny – pozn. soudu). Na základě shora uvedeného rozhodl orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 25. 11. 2020, č. j. X tak, že žalobkyni přiznal nárok na průkaz TP. V odůvodnění uvedl, že vycházel z posudkového závěru posudkové lékařky OSSZ Pardubice.
9. Žalobkyně podala dne 8. 12. 2020 proti výše uvedenému rozhodnutí odvolání. Uvedla, že s rozhodnutím nesouhlasí, neboť je přesvědčena, že jí náleží nárok na průkaz ZTP. Popsala své zdravotní potíže, kdy i s francouzskými holemi je schopna ujít nanejvýše 5 metrů. Je v pořadí na totální endoprotézu levého kolenního kloubu. Z doložených lékařských zpráv je podle ní zřejmé, že trpí podstatným omezením schopnosti pohyblivosti na úrovni středně těžkého postižení, což odpovídá přiznání průkazu ZTP. Ze zprávy MUDr. F. navíc plyne, že zjištěný zdravotní stav se nelepší a žalobkyně není schopna delší chůze a delšího stání bez opory francouzských holí. Požádala o zajištění srovnávacího posudku PK MPSV.
10. Posudková komise MPSV ČR dne 23. 2. 2021 posoudila zdravotní stav žalobkyně, přičemž ve svém posudku z téhož dne uvedla tento posudkový závěr: „Jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění zákona č. 313/2013 Sb., nejde o osobu se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením anebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 citovaného zákona. Jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., ve znění vyhlášky č. 388/2011 Sb., a vyhlášky č. 57/2020 Sb., nejde o zdravotní stav uvedený v bodě 3 nebo 2 citované přílohy, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v bodě 3 nebo 2 citované přílohy.“ Z protokolu o jednání posudkové komise a z posudkového zhodnocení vyplývá, že posudková komise při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vycházela z posudkového spisu OSSZ Pardubice, spisu žalované, zdravotní dokumentace praktické ošetřující lékařky MUDr. H. a z vlastního vyšetření žalobkyně. Zdravotní stav uvedený v posudkovém závěru trval podle posudkové komise i ke dni 1. 9. 2020.
11. Žalobkyně zaslala žalované dne 28. 2. 2021 vyjádření včetně stížnosti na postup MUDr. D. Namítala v něm nevhodný způsob vyšetření posudkové komise, resp. především MUDr. D. Zpochybňuje institut posudkových lékařů. Podle žalobkyně posudkoví lékaři nemohou

posoudit zdravotní stav v takovém rozsahu jako odborní kliničtí lékaři, neboť jim chybí praktické znalosti a léta praxe. Z důvodu trvání nouzového stavu v zemi nemohla žalobkyně využívat rehabilitace ani komplexní lázeňskou léčbu, přestože trpí denními i nočními bolestmi. Průkaz TP ji neumožňuje parkovat na místech vyhrazených pro invalidy, přičemž prostředky hromadné dopravy využívat nemůže, neboť by v důsledku omezené možnosti pokrčení kolene hrozil její pád. Průkaz ZTP potřebuje pouze do doby, než jí bude operativně vyměněn kolenní kloub. Žalobkyně také prostřednictvím vyjádření požádala žalovaného o zaslání předmětného posudku PK MPSV, aby se k němu mohla v prodloužené lhůtě vyjádřit.

12. Přípisem ze dne 3. 3. 2021 sdělil žalovaný žalobkyni, že část jejího odvolání týkající se postupu posudkových lékařů postoupil PK MPSV v Hradci Králové. Spolu s přípisem jí rovněž zaslal předmětný posudek PK MPSV.
13. Žalovaný s ohledem na shora uvedené vydal dne 15. 3. 2021 napadené rozhodnutí. Tímto rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění tohoto rozhodnutí po nastínění dosavadního řízení uvedl, že posudek MPSV ČR považuje za úplný, neboť se posudková komise vypořádala se všemi rozhodnými skutečnostmi, řádně zdůvodnila posudkové závěry a přesně je formulovala. Posudkem bylo prokázáno, že žalobkyně má nárok na průkaz TP. Žalovaný se také vyjádřil k námitkám žalobkyně vzneseným v průběhu odvolacího řízení stran odbornosti a kvalifikace lékařů, jakož i ke kritériím, kterými se posudková komise musí při posuzování zdravotního stavu řídit. Uvedl, že posouzení zdravotního stavu nezávisí na volné úvaze OSSZ či posudkové komise MPSV ČR, ale musí odpovídat stanoveným posudkovým kritériím uvedeným v příloze č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. Posudkové lékařství je specializovaný atestační obor. Lékař bez této atestace není oprávněn vyjadřovat se k posuzování zdravotního stavu pro účely provádění sociálního zabezpečení. Posudek o zdravotním stavu vypracovává posudková komise komisionálně, tedy na jeho závěru se usnáší celá posudková komise, přičemž na rozhodnutí a odborném posouzení se podílí kromě předsedy posudkové komise i odborný lékař, který se vyjadřuje rovněž ke všem lékařským zprávám. Stížnost žalobkyně na postup MUDr. D. postoupil PK MPSV k vyřízení. U žalobkyně nebylo medicínsky prokázáno, že její zdravotní postižení odpovídá takovému omezení schopnosti pohyblivosti a orientace, jež by odůvodňovalo přiznání nároku na průkaz ZTP.
14. Na tomto místě je třeba uvést, že žalobní námitky jsou v podstatě faktickým opakováním námitek odvolacích, resp. námitek vznesených během správního řízení. Proto bude podstatné vyhodnocení toho, jak se s těmito námitkami vypořádal žalovaný. Soudní přezkum ve správním řízení totiž není dalším přezkumným kolem ve správním řízení, nýbrž je zaměřen především na posouzení toho, zda ve správním řízení byla dodržena garantovaná práva žalobkyně. K tomu je třeba současně uvést, že obě rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek.
15. K rozsahu přezkumu ve správním soudnictví se mnohokrát vyslovoval i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), když například v rozsudku ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130 uvedl: „[p]řestože je třeba na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí z hlediska ústavních principů důsledně trvat, nemůže být chápána zcela dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu. Zároveň tento závazek nemůže být chápán tak, že

vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka (srovnej např. rozsudek ve věci Van de Hurk v. The Netherlands, ze dne 19. 4. 1994, Series No. A 288). To by mohlo vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním a kontraproduktivním důsledkům jsoucím v rozporu se zásadou efektivitu a hospodárnosti řízení. Podstatné podle názoru Nejvyššího správního soudu je, aby se městský soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení tak, aby žádná z nich nezůstala bez náležité odpovědi. Odpověď na základní námitky však v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související.“

16. Účelem soudního přezkumu je zaměřit se spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání nových závěrů ve specializované oblasti práva. V soudním řízení je prostor ke skutkovému přezkumu věci toliko v omezeném případě, kdy by správní orgán postupoval v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků, např. pokud by krátil nedůvodně jejich procesní práva, aplikoval nesprávně zákonné předpisy, atd. Skutečnost, že správní orgán rozhodne tak, že návrhu žadatele nevyhoví, není výrazem nerespektování práv žalobkyně.
17. Soud z napadeného rozhodnutí zjistil, že žalovaný se především za pomoci posudku Posudkové komise MPSV ČR dostatečným způsobem vypořádal s námitkami žalobkyně vznesenými v žalobě. Je proto případné, aby soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal.
18. Soud v dané věci po přezkoumání námitek žalobkyně konstatuje, že žalobu nepovažuje za důvodnou.
19. Konstantní judikatura NSS uvádí, že není úlohou soudů posuzovat obsahovou správnost závěrů posudkové komise. K tomuto závěru dospěl NSS například v rozsudku ze dne 7. 1. 2015, čj. 3 Ads 114/2014-21, kde se zabýval nesouhlasem se závěry posudků posudkové komise, a uvedl následující: *„Soudu zde nepřísluší posuzovat věcnou správnost lékařských posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudky soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v řízení o invalidním důchodu bývají tyto lékařské posudky důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzují žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudků mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky pak spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.“* Lze tedy shrnout, že není úkolem krajského soudu znovu posuzovat zdravotní stav žalobkyně. Má pouze ověřit, zda posudková komise měla k dispozici dostatek podkladů pro své závěry, zda je její posouzení komplexní a vypořádává se s námitkami a zda je posudek řádně odůvodněný.
20. Jak již shora uvedeno, posudek OSSZ Pardubice, jakož i posudek posudkové komise MPSV ČR definoval zdravotní postižení žalobkyně tak, že jde o osobu se středně těžkým postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Podle posudkové komise jde o zdravotní stav uvedený v bodu 1 písm. c) výše uvedené přílohy vyhlášky (podstatné omezení funkce dolní končetiny). K tomu nemá soud co dodat, neboť sám není nadán odbornými medicínskými znalostmi. Krajský soud ověřil, že posudková komise MPSV ČR

se v rámci posouzení zdravotního stavu dostatečně zabývala všemi relevantními lékařskými zprávami a nálezy. V rámci odvolacího řízení žalobkyně žádné další zprávy nepředložila.

21. Pokud žalobkyně namítala rozpor závěrů PK MPSV se závěry odborných klinických lékařů v předložených lékařských zprávách, pak krajský soud mezi těmito závěry rozpor neshledává. Předně nutno uvést, že pokud jde o lékařskou zprávu (ambulantní nález) MUDr. F. přiloženou k žalobě, tato je datována dnem 9. 4. 2021, tedy až po vydání napadeného rozhodnutí. Jde tedy o nový důkaz, který tu nebyl v době vydání napadeného rozhodnutí. Předmětná lékařská zpráva obsahuje hodnocení zdravotního stavu ke dni 9. 4. 2021, nikoli ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Soud se touto lékařskou zprávou nemohl zabývat, když podle § 75 odst. 1 s.ř.s. soud při přezkoumávání vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Co se týče dalších přiložených lékařských zpráv MUDr. F., datovaných dnem 28. 5. 2020, těmito se PK MPSV zabývala a zohlednila je při svém posudkovém zhodnocení. Žalobkyně namítala, že z těchto zpráv jednoznačně plyne významné zhoršení jejích obtíží. S takovým konstatováním se však krajský soud neztotožňuje. Předmětné lékařské zprávy se sice skutečně zmiňují o zhoršení obtíží žalobkyně, v obou zprávách se však uvedený stav popisuje v části zprávy týkající se subjektivně (pacientem) udávaného zdravotního stavu (viz ve zprávě kolonka *Kontrola-subj. zhoršení obtíží, bolesti L kol. kloubu, napadá na LDK, chodí s FH*). Objektivně se však lékařské zprávy o zhoršení zdravotních obtíží nezmiňují. Naopak soud tyto zprávy hodnotí ve shodě s výsledkem přeshetření MUDr. D. v rámci posudkového hodnocení. Při tomto přeshetření bylo zjištěno, že žalobkyně *odlehčuje levé koleno v omezené semiflexi 15-20 st. Flexe s dotažením 100 st.* Rovněž MUDr. F. v předmětných lékařských zprávách uvedla, že žalobkyni *do plné extenze chybí 15 st., flexe do 90-100.*
22. PK MPSV ve shodě s lékařkou OSSZ Pardubice dospěly k závěru, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, přičemž jde o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. c) přílohy č. 4 k citované vyhlášce. Je sice pravdou, že předmětné posudky skutečně neobsahují posouzení žalobkyni uváděných okolností, jako je například nastupování a vystupování při použití hromadných dopravních prostředků či nutnost dojíždění do zdravotnických zařízení. Nicméně takovou absenci nelze zaměňovat s neúplným či chybným posouzením. Výše citovaná vyhláška v bodech 2 a 3 přílohy č. 4 jednoznačně a taxativně vymezuje jednotlivé zdravotní stavy, které odůvodňují přiznání průkazu ZTP. Zdravotní stav žalobkyně posouzený PK MPSV však pod žádný z tam uvedených zdravotních stavů podřadit nelze. Zdravotní stav žalobkyně byl zhodnocen jako podstatné omezení funkce dolní končetiny, tedy jako zdravotní stav uvedený pod písmenem c) bodu 1 přílohy č. 4 citované vyhlášky a jako takový je důvodem pro přiznání průkazu TP. Skutečnost, že PK MPSV se v posudku nezabývala například namítanými omezeními při cestování hromadnou dopravou, je v tomto ohledu bezpředmětné. Steží si lze představit, že posudkové komise budou povinny hodnotit nejružnější situace v každodenním životě posuzovaného a hodnotit, zda právě jeho zdravotní stav mu při takové situaci může působit těžkosti. Ostatně žalobkyni byl pro její zdravotní stav přiznán nárok na TP. Již přiznání tohoto nároku logicky presumuje určité obtíže, například s nastupováním do vozidel, nemožnosti delšího stání, apod. Tvrzení žalobkyně o tom, že tento průkaz (TP) neuplatní, je pouze jejím subjektivním názorem, resp. hodnocením a nemůže být v žádném

případě důvodem pro přiznání průkazu ZTP. Jeho přiznání je totiž, jak uvedeno výše, vázáno na zdravotní stavy taxativně k tomu účelu vyhrazené právními předpisy.

23. Nelze souhlasit s tvrzením žalobkyně o tom, že její zdravotní stav odpovídá funkční ztrátě dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce dle bodu 2 písm. c) přílohy č. 4 citované vyhlášky. Žalobkyně nijak neozřejmila, jak k takovému závěru dospěla. Skutečnost, že je zapsána v pořadníku na totální endoprotézu levého kolenního kloubu, existenci namítaného zdravotního stavu neodůvodňuje.
24. Ani skutečnost, že žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí označil chybně žalobkyni jako „M. N.“, nemohla mít vliv na výsledek řízení. Je totiž zřejmé, že se jednalo o písarskou chybu, když obsah napadeného rozhodnutí se jednoznačně týká osoby žalobkyně.
25. Pokud jde o jistou kritiku směřovanou na odbornost a kvalifikaci posudkové komise v odvolacím řízení, jakož částečně i v žalobě, nepovažuje tuto krajský soud za důvodnou. Takovou kritiku hodnotí soud především jako subjektivní názor žalobkyně. Předně je třeba konstatovat, že v posuzovaném případě byla posudková komise složena v souladu s § 16b odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. To vyplývá z protokolu o jednání posudkové komise. V posudkové komisi byl zastoupen i lékař s odborností z oboru ortopedie, tedy oboru, jenž je nejbližší posuzovanému postižení žalobkyně. Dále je třeba zopakovat, co již jednou uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, totiž že posuzování zdravotního stavu pro účely sociálního zabezpečení je doménou posudkového lékařství jako samostatného lékařského oboru.
26. Též namítané nevypořádání se s vyjádřením žalobkyně v průběhu správního řízení nepovažuje krajský soud za důvodné. Jak již uvedeno shora, žalovaný toto vyjádření, resp. tam uvedenou stížnost postoupil PK MPSV v Hradci Králové k vyřízení (viz č. 1. 9 správního spisu žalovaného včetně doručky). O postoupení stížnosti pak přípisem informoval i žalobkyni. Rovněž v napadeném rozhodnutí se žalovaný dostatečně vyjádřil k námitkám žalobkyně vzneseným v uvedeném vyjádření. Spatřuje-li žalobkyně postup žalovaného, který i přes vznesené námitky ve vyjádření přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí, za chybný, pak krajský soud je jiného názoru. Z obsahu předmětného vyjádření žalobkyně plyne, že tato si stěžuje především na nešetrný způsob vyšetření MUDr. D., přičemž v další části vyjádření již jen obecně polemizuje se systémem posudkového lékařství. Pokud jde o nešetrný způsob vyšetření MUDr. D., k přešetření této stížnosti je povolána PK MPSV. Krajský soud je však ve shodě s žalovaným, že tato námitka neměla vliv na vydání napadeného rozhodnutí. Ostatně žalobkyně ani v předmětném vyjádření nenamítala, že by takový způsob vyšetření měl mít vliv na výsledek posudkového zhodnocení. Polemika žalobkyně se systémem posudkového lékařství je pak pro danou věc nepodstatná, což žalobkyni osvětlil v napadeném rozhodnutí již žalovaný.
27. Krajský soud se tedy ztotožnil s tím, jak se s odvolacími námitkami vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Je zřejmé, jakým způsobem posudková komise dospěla k posudkovému závěru. Přezkoumatelné je i napadené rozhodnutí žalovaného.
28. Lze ještě závěrem doplnit, že hodnocení posudkových lékařů, ať šlo o posudek OSSZ Pardubice či posudek PK MPSV, jsou konzistentní, neodporují si co do popisu zdravotního

stavu, resp. zdravotních potíží žalobkyně. Z těchto důvodů proto krajský soud nevyhověl návrhu žalobkyně a nepřistoupil k vyžádání srovnávacího posudku PK MPSV v Praze.

29. Krajský soud nikterak nezpochybňuje obtíže v běžném životě, které s sebou přináší zdravotní stav žalobkyně. Žalobkyni je však třeba připomenout, že stanovení jednotlivých kritérií pro přiznání nároku na průkaz TP, ZTP či ZTP/P má svůj význam a smysl. Zhodnotit zdravotní stav pro účely sociálního zabezpečení, a tedy i pro účely přiznání nároku na shora uvedené průkazy, je úkolem posudkových lékařů. Požadavkem na posudky je mimo jiné to, aby byly přezkoumatelné. V nyní projednávané věci byla tato kritéria splněna. Skutečnost, že žalobkyně může, ať již pod vlivem negativní zkušenosti či z jiných důvodů, vnímat vyšetření posudkovými lékaři za nesprávné, pouze takovým subjektivním názorem nemůže být zpochybněna správnost jejich závěrů.
30. V dané věci tedy lze uzavřít, že rozhodnutí žalovaného je věcně správné a vychází ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování. Soud žalobu proto jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 15. září 2021

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu